

[Lange.]

stensen) sagde, at han var enig med det konservative Mindretal i Udtalelserne om, at Afviklingen af den Ordning, vi har, maa ske gradvis, saa at Udviklingen kan foregaa roligt. Dette understregede den ærede Ordfører, og jeg tror oven i Købet, han stærkt fremhævede, at vi var enige herom. Men der er jo den store Forskel paa den Stilling, vi har, og den Stilling, den ærede Ordfører og hans Partier indtager, at vi tilstræber en Afvikling, men han modsætter sig en begyndende Afvikling. Egentlig kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem siger, han er enig med os i, at Afviklingen maa foregaa gradvis, naar han overhovedet modsætter sig enhver Form for Afvikling. Hvis man fra Regeringspartierne Side overhovedet vilde være gaaet ind paa en Forhandling i Udvalget om en begyndende Afvikling, vilde vi maaske være naaet til et helt andet Resultat. Saa vilde vi maaske være naaet til et Resultat, som ogsaa Landets Erhvervsliv kunde være tjent med, som vort Omdømme i Udlandet vilde have nydt Gavn af, og som vilde have kunnet føre til, at vi i Stedet for det, som Valutacentralen efter vor Mening fører os dybere og dybere ind i, et Net, der i den Grad begrænser vor Handelfrihed, at vi maa blive en Nation, som bliver præget af økonomisk Stagnation, for ikke at sige Tilbagegang, havde kunnet sætte ind paa igen at gaa frem, atter i højere Grad at være med i den internationale Handelsudvikling, og saa havde vi kunnet samles om et saadant Forslag. Men nogen som helst Mulighed for at naa et saadant Resultat har der ikke været i Udvalget, og jeg anbefaler derfor at stemme for det af mine Partifæller og mig stillede Ændringsforslag.

Gunnar Fog-Petersen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre i Anledning af de Udtalelser, der nu blev fremsat af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange). Det ærede Medlem talte om Regeringspartierne Holdning over for Pengepolitikken i Almindelighed her i Landet, og det ærede Medlem brugte det Udtryk, at Regeringspartierne havde lovet Vælgerne at ville sænke Renten. Det er ikke mig bekendt, at Regeringspartierne har givet saadanne Løfter. Vi har taget til Orde for og virket for, i 1933 og i 1934, at faa gennemført en Konvertering med dertil knyttet almindelig Rentesaenkning her i Landet, men vi erkender, at som Forholdene har udviklet sig i den sidste Tid, er dette ikke længer muligt. Men den Omstændighed, at

det har været muligt, og at det da var rimeligt og fornuftigt at arbejde derfor, gør det jo dog ikke rimeligt og fornuftigt at arbejde derfor, naar Forholdene ikke længer gør det muligt.

Naar det ærede Medlem siger, at det er Regerings Politik, som har medført, at det nu ikke længer er muligt, er det efter min Opfattelse en fuldkommen Misforstaaelse. Den Politik, som føres af skiftende Regeringer, kan slet ikke være afgørende for en saadan Bevægelse op og ned i den almindelige økonomiske Situation Verden over. Det er ikke de Foranstaltninger, man foretager fra en Regerings Side, der fremkalder den almindelige økonomiske Situation; de er en Følge deraf, de retter sig derefter, søger at imødegaa Situationen eller bøde derpaa, men de er ikke Aarsagen dertil. Hvis det var Tilfældet; vilde det være be- rettiget at tale om, at Diskontoen havde den og den Højde under den og den Regering, eller at Arbejdsløshedstallet havde den og den Størrelse under den og den Regering. Saadanne Udtalelser fremsættes nu og da, men de burde ikke fremsættes af en saa kyndig Mand som det ærede Medlem. Selvfølgelig skyldes det den almindelige økonomiske Situation og ikke en Regerings Politik, naar Udslagene bliver saa store.

Hvis man blot i nogen Maade vil gaa ind paa den Betragtning, det ærede Medlem her gør gældende, kan det siges, at det dog er højst besynderligt, at den samme Mand, som her tager til Orde for at løse Baandene og give friere Løb for Importen, hævder, at det er det faste System, den Politik, der fastholder en Ordning, som dog kan bidrage til at regulere — at det er dette System, som fremkalder en højere Rente, medens det dog er aldeles indlysende, at hvis man vil gaa til at løse Baandene, vil det være mest nærliggende at benytte banktekniske Midler, hvortil hører en højere Rente, til Regulering af Virkningerne af den Politik, som det ærede Medlem tager til Orde for.

Derfor bliver der af det ærede Medlems Ræsonnement ikke andet tilbage end den almindelige moralske Indignation, som kommer til Orde, naar det ærede Medlem over for os gør gældende: I sagde noget andet tidligere, end I siger nu. Ja, den Situation kan man komme i mange Gange som Politiker, idet man selvfølgelig ikke siger det samme i enhver Situation. Som Hørup i sin Tid sagde: Ingen fornuftig Skipper sætter dog sine Sejl ens, om han sejler med Medbør, eller han skal krydse op mod Vinden. Ingen fornuftig Politiker forlanger